

Curriculum Vitae

Prof. dr hab. Bogdan Marciniak Stopnie i tytuły naukowe

2016 członek korespondent Polskiej Akademii Umiejętności 2013 doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej 2010 członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk 1994 członek-korespondent Polskiej Akademii Nauk 1991 profesor zwyczajny 1986 profesor nadzwyczajny - Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu 1975 doktor habilitowany - Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu 1970 doktor - Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu 1963 magister - Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Kariera zawodowa

2006- Koordynator Wielkopolskiego Centrum Zaawansowanych Technologii Poznań 2004- Dyrektor Centrum Zaawansowanych Technologii UAM 2001-2015 Prezes Fundacji Uniwersytetu im. A. Mickiewicza 2000- Dyrektor Centrum Chemii Krzemu (Centrum Doskonałości) 1995-2015 Dyrektor Poznańskiego Parku Naukowo-Technologicznego Fundacji Uniwersytetu im. A. Mickiewicza 1988-1990 Rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza 1985-1988 Dziekan Wydziału Chemii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza 1987-2011 Kierownik Zakładu Chemii Metaloorganicznej 1978-1981 V-ce Dyrektor Instytutu Chemii (na prawach prodziekana) 1977-1987 Kierownik Zakładu Fizycznej Chemii Nieorganicznej 1976-1977 Kierownik Pracowni Chemii Krzemu 1976-1986 docent na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UAM 1970-1971 staż zagraniczny Prof. R. L. Schowen, Kansas University USA 1970-1976 adiunkt na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UAM 1963-1970 asystent, ST asystent na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UAM 1963 technolog w Poznańskich Zakładach Elektrochemicznych "ALCO" (obecnie "Centra")

Podstawowe obszary badań

Aktywność badawcza obejmuje przede wszystkim chemię związków krzemu i katalizę związkami metaloorganicznymi, syntezę i reaktywność pochodnych organicznych zawierających atomy krzemu, a także inne heteroatomy jak B, Ge, Sn, P w obecności kompleksów metali przejściowych. Szeroko badane są właściwości i zastosowanie związków krzemoorganicznych. Do najważniejszych tematów badawczych należą:

- hydrosililowanie wiązań C=C, C≡C. Poszukiwanie nowych katalizatorów i prekursorów
- reakcje ko-metatezy i sililującego sprzęgania olefin i acetylenów z winylosilanami katalizowane kompleksami metali przejściowych. Zastosowanie produktów krzemoorganicznych w syntezie organicznej.
- polikondensacja i metalotyczna polimeryzacja dienów acyklicznych zawierających krzem oraz

konkurencyjne reakcje cyklizacji katalizowane kompleksami Ru i Rh

- synteza, struktura, reaktywność i zastosowanie w katalizie nowych kompleksów metali przejściowych z ligandami krzemoorganicznymi (kompleksów siloksylowych, π -kompleksów, kompleksów sililenowych i kompleksów karbenowych)
- synteza i technologie mało- i wielkocząsteczkowych związków krzemoorganicznych w oparciu o reakcje katalizowane kompleksami metali przejściowych oraz ich wykorzystanie jako związków o szczególnych właściwościach (fine chemicals) i prekursorów nowych materiałów
- funkcjonalizowane silseskwioksany jako nanonapełniacze i nanokomponenty
- aktywacja wiązań =C-H i \equiv C-H kompleksami metali przejściowych M-Si, M-B, M-Ge oraz M-H, gdzie M=Ru, Rh, Ir, Fe etc